ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2000

Vyhlásené: 22. 3. 2000 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

90

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 2. apríla 1997 bola v Ankare podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Tureckou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov.

Národná rada Slovenskej republiky s ňou vyslovila súhlas svojím uznesením č. 742 z 3. októbra 1997 a prezident Slovenskej republiky ju ratifikoval 19. novembra 1997.

Zmluva nadobudla platnosť výmenou ratifikačných listín, t. j. 2. decembra 1999, na základe článku 27 ods. 2.

ZMLUVA
medzi Slovenskou republikou a Tureckou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov

Slovenská republika a Turecká republika,
prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov,
dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov, alebo miestnych orgánov, nech je spôsob ich vyberania akýkoľvek.
2. Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkového príjmu alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkovej sumy miezd alebo platov platených podnikmi, ako aj daní z prírastku majetku.
3. Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú:
   a) na Slovensku:
      (i) daň z príjmov fyzických osôb a
      (ii) daň z príjmov právnických osôb

      (ďalej len „slovenská daň“),
   b) v Turecku:
      (i) daň z príjmov,
      (ii) daň zo zisku spoločností,

(iii) odvody ukladané z dane z príjmov a z dane zo zisku spoločností

(ďalej len „turecká daň“).

4. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú ukladať po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné úrady zmluvných štátov si vzájomne oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonali v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a)

(i) výraz „Slovensko“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom význame označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva alebo súdnu právomoc v súlade s medzinárodným právom,

(ii) výraz „Turecko“ označuje turecké územie, výsostné vody, ako aj morské územia, na ktorých vykonáva svoju súdnu právomoc alebo suverénne práva týkajúce sa prieskumu, využívania a ochrany prírodných zdrojov podľa medzinárodného práva,

b) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Slovensko alebo Turecko,

c) výraz „daň“ označuje každú daň, na ktorú sa vzťahuje článok 2 tejto zmluvy,

d) výraz „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb,

e) výraz „spoločnosť“ označuje akúkoľvek právnickú osobu alebo akéhokoľvek nositeľa práv považovaného na účely zdanenia za právnickú osobu,

f) výraz „registrovaná kancelária“ označuje zákonne zaregistrovanú riadiacu kanceláriu podľa slovenského Obchodného zákonníka alebo tureckého Obchodného zákonníka,

g) výraz „štátny príslušník“ označuje

(i) každú fyzickú osobu, ktorá má štátne občianstvo niektorého zmluvného štátu,

(ii) každú právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa právneho poriadku platného v niektorom zmluvnom štáte,

h) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

i) výraz „príslušný úrad“ označuje

(i) na Slovensku ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu a

(ii) v Turecku ministra financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

j) výraz „medzinárodná doprava“ označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou, člnom, lietadlom alebo cestným vozidlom, prevádzkovanú podnikom jedného zmluvného štátu, ak takáto loď, čln, lietadlo alebo cestné vozidlo nie sú prevádzkované len medzi miestami na území Slovenska alebo Turecka.

2. Každý výraz, ktorý nie je v zmluve definovaný, bude mať pre aplikáciu tejto zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu upravujúceho dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy výraz „rezident jedného zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, registrovanej kancelárie, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej

postavenie nasledujúcim spôsobom:

a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom len toho štátu, v ktorom má stály byt; ak má stály byt v oboch štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom toho štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak nemá stály byt v žiadnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je táto osoba štátnym príslušníkom oboch štátov alebo žiadneho z nich, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak osoba iná než fyzická osoba je podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, predpokladá sa, že je rezidentom len toho štátu, v ktorom sa nachádza jej registrovaná kancelária.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy výraz „stála prevádzkareň“ označuje trvalé zariadenie na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.

2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje, a

g) stavenisko, stavbu, inštalačný alebo montážny projekt, avšak len vtedy, ak takéto stavenisko alebo projekt trvá dlhšie ako 12 mesiacov.

3. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku sa predpokladá, že výraz „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba na účely spracovania iným podnikom,

d) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) trvalé zariadenie na podnikanie, ktoré sa udržiava iba na účely vykonávania akýchkoľvek spojených činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tohto spojenia má prípravný alebo pomocný charakter.

4. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 5 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má a obvykle používa právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku, predpokladá sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 3, ktoré, ak by sa vykonávali prostredníctvom trvalého zariadenia na podnikanie, by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení tohto odseku.

5. Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne, alebo inak), neurobí sama osebe zo žiadnej tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Výraz „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa tento majetok nachádza. Výraz zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve (vrátane rozmnožovania a chovu rýb) a lesníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenia odseku 1 sa použijú na príjmy z priameho užívania, nájmu alebo každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa použijú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon nezávislých povolaní.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkarni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výnimkou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkarni zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.
3. Pri určení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkarňou vrátane nákladov na vedenie a všeobecných správnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkareň umiestnená, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenie odseku 2 nevylučuje, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré sa majú zdaniť týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe toho, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov, ktoré sú uvedené osobitne v iných článkoch tejto zmluvy, nebudú ustanovenia týchto článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Medzinárodná doprava

1. Zisky poberané podnikom jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí, člnov, lietadiel alebo cestných vozidiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenia odseku 1 platia aj na zisky poberané z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

1. Ak
   a) podnik jedného zmluvného štátu sa priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo
   b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

   a ak v týchto prípadoch sú oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré si dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, môžu sa akékoľvek zisky, ktoré, nebyť týchto podmienok, by bol dosiahol jeden z podnikov, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnúť do ziskov tohto podniku a následne zdaniť.
2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto štátu a následne zdaní zisky, ktoré podniku druhého zmluvného štátu zdanil tento druhý štát, a tieto zisky takto zahrnuté sa v skôr uvedenom štáte považujú za zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi oboma podnikmi boli také, ako by boli dohodnuté medzi nezávislými podnikmi, potom tento druhý štát vhodne upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte, ak tento druhý štát považuje takúto úpravu za opodstatnenú. Pri stanovení tejto úpravy sa vezmú do úvahy iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné úrady zmluvných štátov sa môžu navzájom poradiť, ak to bude potrebné.

Článok 10
Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého spoločnosť vyplácajúca dividendy je rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom dividend, daň takto stanovená nepresiahne
   a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť [iná ako osobná obchodná spoločnosť (partnership)], ktorá priamo vlastní najmenej 25 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,
   b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, „jouissance“ akcií alebo „jouissance“ práv, zakladateľských akcií alebo z iných práv s výnimkou pohľadávok, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv na spoločnosti, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov štátu, ktorého je spoločnosť rozdeľujúca zisk rezidentom, a príjmy poberané z investičného fondu a investičného trustu.
4. Zostávajúcu časť ziskov spoločnosti jedného zmluvného štátu, ktorá vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, možno po zdanení podľa článku 7 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň umiestnená, a v súlade s odsekom 2 písm. b) tohto článku.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo v prípade rezidenta Turecka vykonáva na Slovensku nezávislé povolanie zo stálej základne umiestnenej na Slovensku a ak účasť, pre ktorú sa dividendy

vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Takéto úroky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom úrokov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky, ktorých zdroj je
   a) na Slovensku a sú vyplácané vláde Turecka alebo Centrálnej banke Turecka, budú oslobodené od slovenskej dane,
   b) v Turecku a sú vyplácané vláde Slovenska alebo Národnej banke Slovenska, budú oslobodené od tureckej dane.
4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených či nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti, či majú, alebo nemajú právo účasti na zisku dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo dlhopisov.
5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo v prípade rezidenta Turecka vykonáva na Slovensku nezávislé povolanie zo stálej základne umiestnenej na Slovensku a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
6. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca úroky, či už je, alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou došlo k zadlženiu, z ktorého sú platené úroky a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa za zdroj takýchto úrokov bude považovať štát, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
7. Ak suma úrokov vzťahujúcich sa na pohľadávku, z ktorej sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré jeden aj druhý udržiava s treťou osobou, sumu, ktorú by bol platiteľ dohodol so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v takomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu platené ako náhrada za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo k vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a nahrávok pre rozhlasové a televízne vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu alebo priemyselného,

obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo na vedecké skúsenosti.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá je tam umiestnená, alebo v prípade rezidenta Turecka vykonáva na Slovensku nezávislé povolanie zo stálej základne umiestnenej na Slovensku a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorým sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho nižší správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, či už je, alebo nie je rezidentom niektorého zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, na ktorú sa viaže právo alebo majetok, z ktorého licenčné poplatky vznikajú a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo tejto stálej základne, predpokladá sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň alebo stála základňa umiestnená.
6. Ak suma licenčných poplatkov vzťahujúcich sa na použitie, právo alebo informáciu, za ktoré sa platia, presahuje v dôsledku osobitných vzťahov, ktoré existujú medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo ktoré jeden aj druhý udržiava s treťou osobou, sumu, ktorú by bol platiteľ dohodol so skutočným vlastníkom, keby neboli takéto vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, sa v takomto prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý je umiestnený v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku patriaceho k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, vrátane takých ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.
3. Zisky poberané rezidentom zmluvného štátu zo scudzenia lodí, člnov, lietadiel alebo cestných vozidiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí, člnov, lietadiel alebo cestných vozidiel, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom. Zisky zo scudzenia majetku uvedené v predchádzajúcej vete a poberané z druhého zmluvného štátu však podliehajú zdaneniu v druhom zmluvnom štáte, ak obdobie medzi nadobudnutím a predajom nepresiahne jeden rok.

Článok 14
Nezávislé povolania

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z nezávislých činností alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak rezident nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojich činností. Ak má k dispozícii takúto stálu základňu, môžu sa príjmy zdaniť v tomto druhom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Výraz „nezávislé činnosti“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovných znalcov.

Článok 15

Závislá činnosť

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú s výnimkou ustanovení článkov 16, 18, 19 a 20 zdaneniu len v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny prijaté zaň zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdania len v skôr uvedenom štáte, ak:
   a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo sa končí v príslušnom kalendárnom roku, a
   b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého štátu, a
   c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode, člna, lietadla alebo cestného vozidla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec vystupujúci na verejnosti, ako je divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec alebo hudobník, alebo ako športovec z takýchto osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, sa môžu bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaniť v tomto druhom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Príjmy poberané umelcom alebo športovcom z činností, ktoré vykonáva v zmluvnom štáte, budú v tomto štáte vyňaté zo zdanenia, ak návšteva tohto štátu je úplne hradená z verejných fondov druhého zmluvného štátu, jeho nižšieho správneho útvaru alebo miestneho orgánu.

Článok 18

Dôchodky

1. Dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú s výnimkou článku 19 ods. 1 zdaneniu len v tomto štáte.
2. Výraz „renta“ (life annuity) označuje stanovenú sumu vyplácanú opakovane v určených termínoch počas života alebo počas určeného alebo stanoveného obdobia na základe záväzku uskutočniť tieto platby ako náhradu za primeranú a úplnú protihodnotu v peniazoch alebo v peňažnej hodnote.
3. Vyplácané dôchodky a renty a iné pravidelne sa opakujúce alebo príležitostné platby zo strany zmluvného štátu alebo niektorého z jeho nižších správnych útvarov vzťahujúce sa na úrazové

poistenie osôb sa môžu zdaniť len v tomto štáte.

Článok 19

Štátna služba

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny vrátane dôchodkov vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu alebo nižšiemu správnemu útvaru, alebo miestnemu orgánu pri výkone funkcií vládneho charakteru podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenia článkov 15, 16, a 18 sa použijú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby preukázané v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo nižším správnym útvarom, alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

Učitelia a študenti

1. Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je štátnym príslušníkom jedného zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v druhom zmluvnom štáte iba z dôvodu štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov na živobytie, štúdium alebo výcvik, nebudú podliehať zdaneniu v druhom štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto druhého štátu.
2. Podobne odmeny, ktoré poberá učiteľ alebo inštruktor, ktorý je štátnym príslušníkom jedného zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v druhom zmluvnom štáte z hlavného dôvodu výučby alebo vykonávania vedeckého výskumu počas obdobia alebo období nepresahujúcich dva roky, budú vyňaté zo zdanenia v tomto druhom štáte, ak ide o odmenu z osobných služieb za výučbu alebo výskum za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto druhého štátu.
3. Odmena, ktorú študent alebo účastník kurzu na výkon povolania, ktorý je štátnym príslušníkom jedného zmluvného štátu, poberá zo zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte počas obdobia alebo období nepresahujúcich 183 dní v roku svojho prvého príchodu do tohto štátu na účely získania praktických vedomostí v súvislosti s jeho štúdiom alebo výučbou, nebude podliehať zdaneniu v tomto druhom štáte.

Článok 21

Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, nech majú zdroj kdekoľvek, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu len v tomto štáte.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije na iné príjmy ako príjmy z nehnuteľného majetku, ktorý je definovaný v článku 6 ods. 2, ak príjemca takýchto príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne tam umiestnenej alebo vykonáva v tomto druhom štáte nezávislé povolanie zo stálej základne tam umiestnenej a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou alebo touto stálou základňou. V takomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 podľa toho, o aký prípad ide.

Článok 22

Vylúčenie dvojitého zdanenia

1. Dvojité zdanenie sa pre rezidentov Slovenska vylúči takto:

   Slovenská republika môže pri ukladaní daní svojim rezidentom zahrnúť do daňového základu, z ktorého sa takéto dane ukladajú, príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto zmluvy rovnako zdanené v Turecku, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Turecku. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť v Turecku.
2. Dvojité zdanenie sa pre rezidentov Turecka vylúči takto:

a) Ak rezident Turecka poberá príjem, ktorý okrem príjmov zahrnutých v písmene b) v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy môže byť zdanený na Slovensku, Turecko oslobodí takýto príjem od zdanenia, ale môže pri vypočítaní dane na zvyšný príjem tejto osoby uplatniť sadzbu dane, ktorá by sa uplatnila, ak by oslobodený príjem nebol takto oslobodený.

b) Ak rezident Turecka poberá príjem, ktorý v súlade s ustanoveniami článkov 10, 11, 12 a článku 13 ods. 4 tejto zmluvy môže byť zdanený na Slovensku, Turecko povolí zníženie dane z príjmu tejto osoby o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej na Slovensku.

Takéto zníženie však nepresiahne takú časť dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť zdanené na Slovensku.

Článok 23

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podliehať v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä vo vzťahu k trvalému pobytu.

2. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nebude s výnimkou ustanovení článku 10 ods. 4 v tomto druhom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú rovnaké činnosti.

3. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo kontroluje rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nebudú podliehať v skôr uvedenom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

4. Tieto ustanovenia sa nebudú vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby rezidentom druhého zmluvného štátu priznal osobné úľavy, zľavy a zníženie dane z dôvodu osobného postavenia alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim rezidentom.

5. Ak sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu odpočítateľné na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, akoby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.

Článok 24

Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa rezident jedného zmluvného štátu domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u neho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 ods. 1, úradu toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený v lehote stanovenej vnútroštátnymi právnymi predpismi zmluvných štátov.

2. Ak príslušný úrad bude považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou.

3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú usilovať vyriešiť vzájomnou dohodou akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto zmluvy. Môžu tiež vzájomne konzultovať s cieľom zamedziť dvojité zdanenie v prípadoch, ktoré nie sú v tejto zmluve upravené.

4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu priamo vzájomne komunikovať s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov. Ak sa ústna výmena názorov javí na dosiahnutie dohody účelná, môže sa takáto výmena názorov uskutočniť prostredníctvom komisie zloženej zo zástupcov príslušných úradov zmluvných štátov.

Článok 25

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na aplikáciu ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane, ktoré sú predmetom tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená ustanovením článku 1. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, sa budú udržiavať v tajnosti rovnakým spôsobom ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto štátu a budú oznámené len osobám alebo úradom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na uvedené účely. Tieto informácie môžu oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú niektorému zmluvnému štátu povinnosť
   a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,
   c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých poskytnutie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 26

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

1. Táto zmluva podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny budú vymenené v Bratislave čo najskôr.
2. Zmluva nadobudne platnosť výmenou ratifikačných listín a jej ustanovenia sa budú uplatňovať,
   a) ak ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na sumy vyplácané alebo pripísané 1. januára alebo neskôr po dátume, keď táto zmluva nadobudne platnosť, a
   b) ak ide o ostatné dane, za daňové roky začínajúce sa 1. januára alebo neskôr po dátume, keď táto zmluva nadobudne platnosť.

Článok 28

Výpoveď

Táto zmluva zostane v platnosti, kým ju nevypovie niektorý zmluvný štát. Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roku začínajúceho sa po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tomto prípade sa zmluva prestane uplatňovať,

a) ak ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na sumy vyplácané alebo pripísané po skončení kalendárneho roku, v ktorom bola daná výpoveď, a
b) ak ide o ostatné dane, za daňové roky začínajúce sa po skončení kalendárneho roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu a pripojili svoje pečate.

Dané v Ankare 2. apríla 1997 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, v slovenskom, tureckom a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia majú rovnakú platnosť. V prípade odlišného výkladu

textov bude rozhodujúci anglický text.

Za Slovenskú republiku:

Pavol Hamžík v. r.

Za Tureckú republiku:

Abdulatif Sener v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 131, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.